

ת"פ 48918/03 - מדינת ישראל נגד אשר מסעוד שוקרון

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 48918-03 מדינת ישראל נ' שוקרון

בפני כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשר מסעוד שוקרון

הנאשם

זכור דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן - חוק העונשין). בהתאם לעובדות כתב האישום המתווך, ביום 17.12.2010 בשעה 21:54 נתפס הנאשם בבית החולמים גליל מערבי בנהaria, כשהוא מחזיק על גופו סכין בעלת להב באורך של 18 ס"מ.

2. בהתאם להסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתר להשית על הנאשם 3 חודשים מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ואילו ההגנה תוכל לטיעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. אמרו של הנאשם העידה לעונש ומספרה על העזרה שהוא מקבל מהנאשם, על מצבה הבריאותית הרעועה וביקשה להקל עליו.

4. ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירה חמורה שבוצעה במרחב בית חולמים ציבורי, בשעת לילה מאוחרת וטען כי יש להילחם בתופעת הסכינאות שהפכה נפוצה (hogos tzalom הסכין-u/1). ביחס לפגיעה בערך המוגן נתען כי הערע שפגע הוא שלום הציבור. ביחס למתחם העונש החולם הוגשה פסיקה ונטען כי הוא נע בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד שנת מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, הפניה המאשימה לעברו הפלילי ועתה להשית עליו עונש מאסר בגבול העליון של הסדר הטיעון, לריצוי בעבודות שירות.

עמוד 1

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בסיכון מטבח שלא נועדה לפגוע באיש. כן נטען כי עברו הפלילי של הנאשם ישן וכי העבירה האחרונה נערכה בשנת 2002 ומאז הוא שיקם את חייו, עובד לפרנסתו וכי כיום הוא סועד את אמו החולה. ביחס לעונש ההולם הוגשה פסיקה מתאימה וההגנה עתרה להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובמצבאה הרפואי של אמו ולהשיט עליו מסר על תנאי בלבד.

ה הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, וכן תיאר את מצבאה הבריאותית של אמו.

דין והכרעה

קבעית מתחם העונישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, הליך גזרת הדין מורכב ממספר שלבים. ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונשין הולם את העבירה בנסיבותיה, וזאת בהתאם לשיקול המנחה בעונשה - הלימה, הערכים המוגנים שנפגעו, מדיניות העונישה הנוגנת והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. לאחר מכן, עליו להחליט אם המקרא מתאים לחירגה מהמתחם שנקבע, בין לחומרה ובין לקללה. אם ימצא שאין לחרוג מהמתחם, כאמור, יגזר הדין בגדרי המתחם, בין היתר, בהתאם לשיקולים המפורטים בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

בעניינו, כאמור הצדדים הציגו הסדר טיעון הכלול טווח עונישה מוסכם וטענו כל אחד למתחם העונשין לשיטתו ולמיקום העונש בגדרו. טרם באו לקבוע אם לאמץ את הסדר הטיעון, אצין כי בבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם עונישה מסוים בו קיים הסדר טיעון, לרבות טווחים, ו"נראה שטרם נקבעה הילכה מח"יבת בנדון" (ע"פ 15/8109 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.16)). עם זאת, מוסכם על הכל שמתחם העונשין הולם וטווח העונישה המוסכם, אינם מונחים זהים, שהרי הראשון מבטא קביעה נורמטטיבית של בית המשפט, בהתאם לשיקולים הקבועים בסעיפים 40א-40ט לחוק העונשין, בעוד שטווח העונישה הוא יוצר הצדדים ומוספע לא אחת מכוח המיקוח שלהם ואין מבטא בהכרח קביעה ערכית נורמטטיבית נוכנה (ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). כמו כן ברוי כי "אין בית המשפט כבолов לעונש או לטווח עונישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכנות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות הטענות שניתנו לנאים בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו בסיסן הקלות אלה, מבחינות התאמתם לאינטראס הציורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 15/4301 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). אצין כי בשל הצורך לבחון את סבירות הקללה לה זכה הנאשם, בעטו של הסדר הטיעון, נומקה העמדה המצדדת בצוරק בקביעת מתחם העונשה גם במקורה של הסדר הטיעון, שכן שהדבר יוצר שיקיפות, כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת הקללה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). כמו כן נומקה עמדת זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינות סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזווע בע"פ 15/4301 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). וראו גם: אורן איל-גצל "**העונש הולם לא תמיד יהלום**", עורך דין 70 (אוקטובר 2013). עם זאת, כאמור, אין מדובר בהילכה מח"יבת והנושא טרם הוכרע.

בנסיבות עניינו נראה על פני הדברים כי טווח הענישה אליו הגיעו הקיימים אכן אינם בלתי סביר ועם זאת, אדרש בקצרה לשאלת מתחם הענישה ההולם.

7. **הערכיים המוגנים בבסיס העבירה-** הקיימים בסיכון שלא למטרה כשרה יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בערך המוגן של שמייה על שלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה החוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל באם אין הסיכון מוחזקת למטרה כשרה. ברע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.12.09) הודגש:

"....פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקתו סיכון, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסיכון שימוש פסול, אלא גם בעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצירו של אדם. האיסור הפלילי על החזקתו סיכון (והוא הדין לגבי אגרופן הנזכר אף הוא בסעיף 186(א)) בראשות הרבים, נועד להתמודד כאמור עם תופעת ריבוי הסכינים ולהקטין את הסיכון לשילוףה של הסיכון מכיסיו של בעליה לצורך שימוש פסול ופגעני בה. גם אם החזקתו הסיכון שלעצמה אין בה כדי ליצור פוטנציאל לתגרה אלימה, משעה שפוטנציאל שכזה התעורר, נוכחותה של החזקתו הסיכון במקום בו קיים פוטנציאל לאילומות מעכימה את ההסתברות להתרצות האלים"ות"

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה-** הנשם החזיק בסיכון בתחום בית חולים צבורי, בשעת לילה מאוחרת. כן ראוי לציין שמדובר בסיכון אימנתני, בעלת להב באורך 18 ס"מ, דבר המוביל על פוטנציאל הנזק.

9. **מדיניות הענישה-** בחינת מדיניות הענישה מחייבת עונשים מחמורים על נאים בעבירות החזקתו סיכון, תוך מתן משקל נכבד לשיקולי הרתעה. לא אחת צוין תפוקידו החשוב של בית המשפט בבעור נגע "תת תרבות הסיכון". ראו:

"לא נלאה, בהמשך לפסקי דין רבים שייצאו מתחתן ידו של בית משפט זה, כולל בימים אלה ממש, להציגו בקהל רם וצלול על הצורך במאבק שיפוטי ב"תת תרבות הסיכון", וזאת בכל גילויה - בין ה"קלים" כהחזקת סיכון, ובין הקשיים במוחך, דקירות שסופן אף מוות רחמנא ליצלן" (ע"פ 7924/05 **אבו דעוף נ' מדינת ישראל** (11.1.07)).

לצד זאת, רמת הענישה משתנה בהתאם לנسبות ביצוע העבירה (מקום הסיכון - על גופו של הנשם או ברכבו; המקום בו נתפס הנשם; סוג הסיכון וגודלה וכיצוב') ולנסיבות האישיות של הנשם (עבר פלילי, שיקום, מסקיר חיובי וכיצוב').

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי דין הבאים: ע"פ 13-01-11180-11 **מדינת ישראל נ' סמליה** (18.2.14), בו הורשע הנשם בעבירה של החזקתו סיכון שלא למטרה כשרה, שכן שהחזקיק על גופו סיכון בשעת ערב במרכז מסחרי, ונידון לחודשים מאסר בפועל (הנשם לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות).

ערכאת הערעור קבעה כי מתחם הענישה ההולם נع בין חודשיים מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ועד 10 חודשים מאסר בפועל; עפ"ג 16-05-28790 **אלעד אלוני נ' מדינת ישראל** (1.1.17), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. הנאשם הטען הצעיד בסכין וכשהבחין בנידית משטרת השילכה אל עבר השיחים. הנאשם נידון ל-30 ימי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות; עפ"ג 17-09-22225 **מדינת ישראל נ' שער** (19.12.17), בו נידון עניינו שלא נאשם שהחזיק ברכבו סכין מתקפלת. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם והטיל עליו צו של"צ. ערכאת הערעור צינה כי מדובר במקרה חריג ומשמעותו של החזקת סכין שלא למטרה כשרה עפ"ג 16-01-59830 **כהן נ' מדינת ישראל** (20.4.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה בכר שהחזיק ברכבו סכין, ונידון לצו של"צ ומאסר מותנה; עפ"ג 16-06-33615 **מיכאל אוחנה נ' מדינת ישראל** (25.10.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכר שנטפס מחזיק סכין בשעתليل מהוחרת באחד מחופי הכרמל. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בכליה, לאור אי התאמתו לביצוע עבודות שירות; ת"פ 11-07-28694 **מדינת ישראל נ' טרבס** (18.1.15), בו נתפס הנאשם בכניסה לבית המשפט כשבנעלו אולר. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה ונידון לצו של"צ מאסר מותנה; ת"פ 15-05-6440 **מדינת ישראל נ' אפריאMOV** (17.7.16), בו הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכר שבעודו במעצר החזיק בתחוםו סכין, והוא נידון לחודש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ת"פ 15-06-8434 **מדינת ישראל נ' לוי** (14.3.16), בו הורשע הנאשם שהחזיק ברכבו סכין, בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, ונידון למאסר מותנה והתחייבות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נع בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 8 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. בשים לב למתחם הענישה שקבועתי, מצוי גבולי העליון של הטווח המוסכם בגדרי המתחם, אך גבולי התחתון חורגים ממנו. אקדמי ואומר כי הגם שענישה שנייה כוללת מאסר כלל מהוות חירגה לקוללה מהמתחם שקבועתי, אין צורך בהוכחת סיכון" שיקום ממשיים לשם כך, שהרי מדובר בטווח ענישה מוסכם שבין הצדדים, ועל מנת להטיל עונש בגין הטווח די בכר שיקבע שהסדר הטיעון סביר. בשים לב למכלול השיקולים ובهم מתחם הענישה ההולם, עברו הישן מאד של הנאשם ויתר הנסיבות שפורטו בטיעוני הצדדים, הסדר הטיעון שבין הצדדים סביר ומאוזן ובכוונתי לכבדו ולקבוע את עונשו של הנאשם בגדר הטווח המוסכם.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתិ בחשבן את עברו הפלילי, הכול 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, והוא אף ריצה עונש מאסר בכליה בעבר הרחוק (לפני כ-22 שנים). בהקשר זה אציין כי ל淮南תי בחשבן שמדובר בעבירות שהתייחסנו אר לא נמחקנו. עוד הבאתិ בחשבן את הודהתו של הנאשם ואת הפגיעה שתגרם לאמו, בשל מצבה הרפואי הרעוע, באמ ישלח הנאשם למאסר ממושך אף בעבודות שירות.

12. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לקוללה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את

העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודש. הנאשם ישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 18.11.8. הובחר לנԱש שעליו לבצע את עבודות השירות לשבעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות והוא ישא ביתרת התקופה בכלליה. **מועד תחילת עבודות השירות - 27.12.18 ועל הנאשם להתיצב ביום זה במשרדי הממונה.**

ב. מאסר על תנאי למשך חודשים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה בה הורשע.

המציג- סclin- להשמיד.

המצוירות תשליך עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות למעקב.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, יג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.